

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Brentwood, s.r.o.,
se sídlem nám. 28. října 1104/17, Brno – Černá Pole
zastoupený advokátkou Mgr. Simonou Hejdovou,
se sídlem Koliště 13a, Brno

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

Česká obuvnická a kožedělná asociace,
Odborová organizace a organizace zaměstnavatelů zapsaná ve
spolkovém rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl
L, vložka 10807, IČ: 26982510
se sídlem tř. Tomáše Bati 5267, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, č. j. O-470709/D15086901/2015/ÚPV,
ze dne 20. 1. 2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 27. 8. 2015, č.j.: O-470709/D010899/2015/ÚPV, kterým žalovaný rozhodl o neplatnosti ochranné známky žalobce zapsané pod č. 310279 ve znění „Žirafka“ pro výrobky ve třídě 10, 25 a 28 s prioritou ode dne 11. 9. 2009 podle ust. § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon“).
2. Prvostupňové rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že zúčastněná osoba, která zavedla již v roce 1997 dobrovolnou certifikaci dokladující zdravotní nezávadnost dětské obuvi a správnou ortopedickou konstrukci dětské obuvi je vlastníkem kombinovaných ochranných známek zapsaných pro výrobky představující souhrnně „obuv veškerého druhu – včetně ortopedické“ zařazené ve třídách 10 a 25, které požívají staršího práva přednosti než zneplatněné označení, jemuž jsou podobná, resp. ze sémantického hlediska jsou s ním shodná, neboť určujícím a dominantním prvkem všech srovnávaných označení je zvířecí motiv žirafy resp. „žirafky/Žirafky“.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce má za to, že žalovaný neprokázal, že byly splněny podmínky pro prohlášení napadených ochranných známek za neplatné podle ust. § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) zákona.
4. Žalobce má za to, že aby byl namítatel přihlášením ochranné známky poškozený, musela by být porušena jeho práva plynoucí z jeho ochranných známek, a je proto třeba důkladně se zabývat jak srovnávanými označeními, tak i službami a činnostmi, které vlastníci srovnávaných ochranných známek vykonávají. Je-li prokázáno, že shoda nebo podobnost neexistovala, nemohlo ani dojít k poškození namítatele a nelze usuzovat na zlou víru na straně žalobce. Žalovaný se s otázkou zaměnitelnosti srovnávaných ochranných známek z hlediska průměrného spotřebitele nevyrovnal.
5. Žalobce je přesvědčen, že služby poskytované zúčastněnou osobou a žalobce se nepřekrývají, protože žalobce je prodejcem dětských bot a dalšího zboží určeného dětem (např. čepice) a zúčastněná osoba je poskytovatelem certifikace pro dětskou obuv, dětské zboží nevyrábí ani neprodává, o překrytí služeb tak nelze hovořit. Srovnávané ochranné známky plnily svoji distinktivní funkci v očích spotřebitelské veřejnosti, která vnímala rozdíl mezi nimi, což je zřejmé i z důkazu předkládaného jako Příloha č. 2 internetová diskuze („Ano, v Žirafce jsou dražší. Ale jsou to opravdu kvalitní boty (s atesty, s certifikátem „žirafky“). Žalobce nabízí pod označením „Žirafka“ převážně dětskou obuv, zúčastněná osoba naopak poskytuje certifikaci dětské obuvi, kterou interně označuje „Žirafa“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Zúčastněná osoba k jí tvrzenému parazitování, rozměňování významu značky a ztrátu rozlišovací způsobilosti své značky nedoložila byť jen jediným důkazem svědčící o tom, že k tvrzeným následkům v příčinné souvislosti s přihlášením žalobcovy ochranné známky došlo. V řízení nebylo prokázáno, že zúčastněná osoba byla dotčena na svých právech, viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č.j. 9 As 123/2011-107, ze kterého vyplývá, že nelze pokládat projevení nesouhlasu s vlastníkovou volbou zvířete za prokázání toho, že návrhovaatel byl dotčen na svých právech ochrannou známkou vlastníka. Žalovaný staví své

závěry o údajném dotčení na právech zúčastněné osoby zejména na existenci výzvy žalobce odeslané společnosti AHOLD Czech republik, a.s., která na svých letácích uvedla, že nabízí kvalitní školní bačkůrky „Žirafka“, přitom žalobce byl jediný, kdo měl takovou ochrannou známku zaregistrovanou a bránil tak svá práva plynoucí z ochranné známky. Zúčastněná osoba nikdy takovou ochrannou známku zapsanou neměla a proto ani ona, ani její licencionáři neměly právo používat toto slovní spojení v souvislosti s prodejem dětské obuvi.

7. Rovněž nebylo prokázáno, že by v důsledku přihlášení předmětných ochranných známek byl žalobce v nespravedlivé výhodě, neboť relevantní spotřebitelská veřejnost dokáže přiřadit k názvu „žirafka“ existenci obchodu s dětskou obuví, kde se prodává mimo jiné i dětská obuv s certifikací „žirafa“ nebo „žirafka“. Zúčastněná osoba nebyla existencí ochranných známek žalobce dotčena na svých právech, tím spíše jí ani žádnému z jejích licencionářů nevznikla v důsledku existence ochranných známek žalobce ani jednání žalobce žádná škoda. Z obsahu spisu v žádném ohledu nevyplývá, že by zúčastněná osoba byť pouze tvrdila, že by shora uvedená výzva negativním způsobem ovlivnila prodej výrobků tohoto licencionáře zúčastněné osoby, tím spíše spis neobsahuje žádný důkaz, který by byl s to odůvodnit, jak mohl žalovaný dojít závěru, že „v důsledku výzvy tak byl negativním způsobem ovlivněn prodej výrobků licencionáře.“ Žalovaný tak nevystupoval nestranně.
8. Rovněž závěr, žalovaného, že ... důkazy předloženými zúčastněnou osobou bylo prokázáno poškození zúčastněné osoby, nemá oporu v provedených důkazech. Z obsahu spisu nevyplývá, že by zúčastněná osoba tvrdila, tím spíše prokázala, že ji nebo jejím licencionářům v příčinné souvislosti s existencí napadených známek či jakéhokoliv jiného jednání žalobkyně vznikla škoda tedy újma na jmění ve smyslu ust. § 2894 občanského zákoníku, čímž zatížil rozhodnutí o rozkladu vadou spočívající v jeho nezákonnosti.
9. Žalovaný měl přihlídnout ke všem relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit. Kdyby snad žalobce chtěl škodit zúčastněné osobě nebo jejím licencionářům, ztěžovat či znemožňovat jejich činnosti, bezpochyby by tak učinil v předchozích sedmi (v případě kombinované ochranné známky č. 299223) nebo v pěti letech (v případě slovní ochranné známky č. 310279) a nečekal by na rok 2015. Kdyby žalobce jakkoliv těžil či parazitoval na dlouholetých aktivitách a propagaci zúčastněné osoby, proč by investoval nemalé finanční prostředky, svůj čas a energii do propagace dotčených ochranných známek. Žalobce na pověsti zúčastněné osoby nijak neparazituje, jelikož stejně jako ostatní prodejci bot v ČR totiž nabízí jak certifikovanou obuv výrobců bot sdružených v rámci návrhovatele, tak boty, které certifikované nejsou. Staví-li tedy žalovaný údajné těžení či parazitování na dlouholetých aktivitách a propagaci zúčastněné osoby pouze na předložených výzvách, není toto pro prokázání údajného

těžení a parazitování (tedy poškozování) dostačující. Žalovaný neprokázal, že by existovala určitá újma na straně zúčastněné osoby a určitá nespravedlivá výhoda na straně žalobce.

10. Žalobce dále popírá závěr žalovaného, který zpochybňuje, že si žalobkyně „vybrala toto velmi neobvyklé a vysoce fantazijní označení ve vztahu k produktům zcela nezávisle a náhodně“, jelikož označení „žirafa/žirafka“ je ve vztahu k produktům a službám určeným dětem je velmi využívaným označením viz existence dvou MŠ Žirafka v Brně, Fun Park Žirafa i dětské centrum Žirafa, prodejna dětské obuvi Žirafa v Domažlicích. Žalobce výslovně upozornil na to, že je známo, že už od školních let jsou děvčata vyššího věku nazývána „žirafami“ a malá děvčata ironicky „žirafkami“, což stálo i za onou rodinnou přezdívkou, podle níž se manželé P. rozhodli pro označení Žirafka.
11. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, jelikož není důvodná. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně, která byla zapsaná do obchodního rejstříku cca 2 roky (pozn. soudu: správně má být „cca půlroku“) před podáním přihlášky a který se na webových stránkách prezentuje jako „Prodejna se zdravou obuví Žirafka“ musel vědět o činnosti zúčastněné osoby, tj. o certifikaci zdravé dětské obuvi ochrannou známkou s obrazovým prvkem žirafy, či spíše žirafky, což žalobkyně ani nepopírala. Je proto s ohledem na vysokou fantazijnost slovního označení „Žirafka“ ve vztahu k produktům, jež napadená ochranná známka chrání, vysoce nepravděpodobné, aby si žalobkyně zvolila toto označení zcela nezávisle a náhodně, tj. bez povědomí o činnosti zúčastněné osoby, tj. se shodným motivem v podobě obrazového prvku „žirafy/žirafky“. Absenci dobré víry tak žalovaný charakterizoval jako nepoctivý úmysl na straně žalobkyně, která podala přihlášku ochranné známky, přestože si musela být vědoma práva zúčastněné osoby k označení se stejným zvířecím motivem (vysoce distinktivním ve vztahu k obuvi), neboť se pohybuje na identickém trhu, v němž působí i subjekty oprávněné užívat certifikaci zúčastněné osoby v podobě ochranné známky č. 293615.
12. Předně žalovaný upozornil na znění ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona, ve kterém se neuvádí nic o tom, že by namítající musel být dotčen jen a pouze ve svých právech známkových. Rovněž další argument není příhodný, jelikož v dané věci byla nedobrá víra konstatována jako relativní důvod zápisné nezpůsobilosti ochranné známky a byl aplikován § 7 odst. 1 písm. k) zákona, nikoliv spekulativní přihlášení jako absolutní důvod zápisné nezpůsobilosti podle § 4 písm. m) zákona.
13. Z uvedeného vyplývá, že nesprávnou je žalobcová úvaha, podle níž je nezbytné zkoumat shodnost nebo záměnu známky a teprve pak je možné konstatovat poškození namítajícího. Tak tomu při aplikaci ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona není.
14. Žalobce dále uvádí, že zúčastněná osoba nemá žádnou ochrannou známku se slovem žirafa/žirafka, ani známku, kde by bylo vyobrazení shodě stylizované žirafy identické se žalobcovou známkou č. 199223, chybí průkaz, že by žalobce věděl nebo měl vědět o existenci práv navrhovatele neplatnosti. Žalovaný odkazuje na str. 18 svého rozhodnutí, kde je uvedené, že *„navrhovatel tedy nemusí prokázat, že vlastník skutečně věděl o existenci starších práv navrhovatele k namítaným ochranným známkám, resp. o jeho činnosti spočívající v dobrovolné certifikaci zdravotně nezávadné dětské obuvi, v jejíž souvislosti jsou tyto ochranné známky používány, jak se snaží dovozovat vlastník, ale postačuje oprávněný předpoklad, že o těchto skutečnostech vlastník vědět měl....“*
15. Pokud má Úřad posoudit, zda přihlašovatel byl/nebyl v době podání přihlášky v dobré víře, neposuzuje úmysl přihlašovatele, neboť toto hodnocení Úřadu nepřislouší, ale

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

z dostupných důkazů usuzuje, zda přihlašovatel věděl nebo vědět mohl o právech třetích osob, zda ochranná známka je s to přivodit těmto třetím osobám újmu, popř. získává na úkor třetí osoby výhodu.

16. Tvrzení, že nemůže dojít ani k záměně ani k asociaci mezi prodejem dětských bot a certifikaci zdravotní nezávadnosti dětských bot, však nebyla předmětem správního řízení, neboť známka byla prohlášena za neplatnou v důsledku úvahy, že prodej necertifikovaných bot označených slovem žirafka, popřípadě tímto slovem a obrázkem žirafy je na újmu zúčastněné osoby, která používá certifikační značku s vyobrazením žirafího mláděte.
17. Tvrzení žalobce, že jako vlastník nezískal žádnou výhodu z užívání svých známek a ani osoba zúčastněná nebyla poškozena případným parazitováním žalobce na jejich starších známkách, je vyvráceno v rozhodnutí rozkladu na straně 18 a 19.
18. Co se týče tvrzení, že v řízení nebylo prokázáno poškození zúčastněné osoby, tedy že z obsahu spisu nevyplývá, že by tato tvrdila a tím spíše prokázala, že výzva žalobce vůči společnosti AHOLD negativním způsobem ovlivnila prodej výrobků a že ji nebo jejím licencionářům vznikla škoda, tedy újma na jmění ve smyslu ust. § 2894 nového občanského zákoníku, žalovaný uvádí, že zásah do již chráněných práv nemusí nutně způsobit škodu, jak je definovaná v občanském zákoníku.

III.

Posouzení žaloby

19. § 32 odst. 3 zákona *Úřad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.*
20. § 7 odst. 1 písm. k) zákona *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.*
21. Nejvyšší správní soud se k tomuto ustanovení vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 7. 11. 2012, č.j. 9 As 123/2011-107 následovně: „Lze tak uzavřít, že při zjišťování, zda byla naplněna hypotéza § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., a tedy zda je dán důvod pro prohlášení příslušné ochranné známky za neplatnou, je nutné posoudit několik podmínek: (1.) zda přihlašovatel věděl nebo vzhledem k okolnostem měl vědět o existenci ochranné známky (práva k označení) namítatele, (2.) zda přihlášením ochranné známky přihlašovatelem došlo k poškození namítatele a (3.) zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil. V souladu s presumpcí dobré víry na straně přihlašovatele a s § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. leží důkazní břemeno ohledně prvních dvou skutečností na namítajícím; jsou-li však skutečnosti prokazující zlou víru přihlašovatele doloženy, musí případné důkazy prokazující naopak dobrou víru přihlašovatele předložit právě přihlašovatel. V neposlední řadě platí, že správní orgán musí vždy přihlédnout i ke všem ostatním relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit nebo naopak potvrdit.“
22. První žalobní námitka směřuje do posouzení, zda byla splněna první podmínka. Žalobkyně má za to, že zúčastněná osoba neprokázala, že došlo k poškození jejich práv vyplývajících z ochranné známky, jelikož zúčastněná osoba nebyla k okamžiku podání přihlášky vlastníkem ochranné známky ve znění „Žirafka“ nebo kombinované ochranné známky č. 299223 (obrázek žirafky a slovo „Žirafka“). Žalovaný se s otázkou zaměnitelnosti srovnávaných ochranných známek z hlediska průměrného spotřebitele

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řádně nevypořádal, jelikož neprovedl srovnání ochranných známek zúčastněné osoby s předmětnou ochrannou známkou žalobce.

23. Soud k této námitce uvádí, že souhlasí se závěry žalovaného uvedenými v žalobou napadeném rozhodnutí (na str. 17), že pro posouzení oprávněnosti návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou z důvodů uvedených v ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona není podstatné, zda je navrhovatel vlastníkem staršího označení shodného znění s napadenou ochrannou známkou, nýbrž skutečnost, zda je na svých právech dotčen.
24. Co se týče námítky, že se žalovaný řádně nevypořádal s otázkou zaměnitelnosti srovnávaných ochranných známek, soud má za to, že se žalovaný s touto rozkladovou námitkou řádně vypořádal na straně 16 svého rozhodnutí s tím, že zde uvedl, že pro posouzení podobnosti předmětných ochranných známek, není podstatné, jak interně nazývala zúčastněná osoba svou činnost (žirafa a nikoliv žirafka), ale jak je tento prvek obsažený v namítaných ochranných známkách (obrázek mláděte žirafy) vnímán ze strany spotřebitelské veřejnosti. V dalším žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí prvního stupně (strana 18 a 19), čímž splnil řádně svou povinnost vypořádat se s touto námitkou.
25. Soud má za to, že rovněž tak není podstatné, zda se služby nabízené žalobkyní a zúčastněnou osobou překrývají či nikoliv, ale jen a pouze, zda došlo k dotčení práv zúčastněné osoby, kterého se týká další žalobní námitka.
26. Žalobkyně je dále přesvědčena, že nebyla prokázána ani existence újmy na straně namítatele ani existence nespravedlivé výhody na straně přihlašovatele s tím, že zúčastněná osoba k jí tvrzenému parazitování, rozměňování významu značky a ztrátu rozlišovací způsobilosti své značky nedoložila byť jen jediný důkaz svědčícím o tom, že k tvrzeným následkům v příčinné souvislosti s přihlášením žalobcovy ochranné známky došlo.
27. Soud se i v této otázce zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, že ze samotné skutečnosti, že žalobkyně otevřela v dubnu roku 2008 první prodejnu se zdravou dětskou obuví Žirafka, jak se uvádí na svých webových stránkách s tím, že, jak píše žalobkyně ve své žalobě, *stejně jako ostatní prodejci bot v ČR totiž nabízí jak certifikovanou obuv výrobců bot sdružených v rámci navrhovatele, tak boty, které certifikované nejsou*, lze usuzovat na nedostatek dobré víry, jelikož v době přihlášení předmětné ochranné známky věděla o činnosti zúčastněné osoby (což sama žalobkyně nikdy nespороvala a v posledním vyjádření došlém soude dne 29. 3. 2019 doslova píše, že *již v srpnu 2008 na veletrhu KABO v Brně seznámila s některými i vrcholnými členy zúčastněné osoby a s její činností*) a věděla, nebo s ohledem na svou podnikatelskou činnost (prodej mimo jiné dětské obuvi) tj. při vynaložení obvyklé míry opatrnosti měla vědět o existenci ochranných známek zúčastněné osoby. Ostatně sama žalobkyně v dopise ze dne 17. 10. 2014 adresovaném zúčastněné osobě předpokládá zlý úmysl společnosti „Obuv-Žirafka s.r.o.“ a to *s ohledem na obecnou známost registrované ochranné značky „Žirafka“*. Soud má za to, že o to víc lze tedy předpokládat „obecnou známost“ ochranných známek zúčastněné osoby a tedy znalost těchto značek ze strany žalobkyně.
28. Soud má tedy shodně s žalovaným za to, že žalobkyně si musela být vědoma výhody, kterou získá na úkor zúčastněné osoby, když bude pod předmětnou ochrannou známkou v takové podobě, která může u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny se značkou, která je ve vědomí spotřebitelské veřejnosti zapsaná jako záruka zdravotně nezávadných dětských bot (právě díky obrázku mláděte žirafy, jak žalovaný rozvedl ve svém

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí), prodávat i boty bez této certifikace, čímž v důsledku automaticky dochází ke ztrátě rozlišovací způsobilosti a rozměňování významu namítaných značek. Ostatní prodejci totiž neprodávají necertifikovanou obuv pod označením „Žirafka“. Soud rovněž souhlasí se žalovaným, že na shora uvedených závěrech nezmění ničeho ani námitka, že zúčastněná osoba tento stav trpěla až do roku 2015, ačkoliv o něm prokazatelně věděla, a to s ohledem na ust. § 12 odst. 1 zákona.

29. Soud má dále za to, že naopak žalobkyně ani ve správním řízení ani v žalobě nenabídla žádné důkazy ohledně skutečností *vnějšího světa, jejichž prostřednictvím se vnitřní přesvědčení projevuje navenek, z nichž by šlo dovodit přesvědčení nabyvatele o dobré víře v době přihlášení své ochranné značky*. Tvzení ohledně rodinné tradice týkající se přezdívky „Žirafka“ nijak nedoložila. I kdyby však byly tyto skutečnosti v řízení prokázány, ničeho by to nezměnilo ohledně závěrů o tom, že žalobkyně si měla s ohledem na skutečnost, že svou prodejnu sama označuje jako prodejnu se zdravou dětskou obuví, být jako profesionál, u kterého se předpokládá vyšší míra opatrnosti a pozornosti, být vědoma toho, že si spotřebitel může myslet, že všechny boty prodávané v její prodejně mající totožný název jako symbol ochranné známky zúčastněné osoby mají certifikaci zúčastněné osoby, resp. že splňují nároky této certifikace, a takovému stavu předejít volbou jiného názvu své prodejny a s tím spojenou ochrannou známkou. Z části diskuze uvedené v žalobě, ze které má dle žalobkyně plynout, že si je spotřebitel vědom rozdílu mezi ochrannými známkami resp. mezi názvem obchodu a certifikátem, dle soudu naopak jasně vyplývá, že spotřebitelé považují veškerý sortiment nabízený žalobkyní za kvalitní obuv odpovídající požadavkům certifikace „žirafky“, v čem lze právě spatřovat neoprávněnou výhodu, kterou žalobkyně používáním této ochranné známky získává.
30. Nebo slovy důvodové zprávy k zákonu, ani z této okolnosti (použití přezdívky) by nebylo možné dovodit, že žalobce nevěděl o právu jiné osoby na stejné nebo podobné označení nebo mohl být logicky neznalý takového práva v době podání přihlášky a že by použití takového označení nebylo v rozporu s dobrými mravy nebo by neoprávněně nepoškodilo zvláštní charakter nebo pověst označení.
31. I kdyby byla prokázána skutečnost, že tak žalobkyně učinila z nedbalosti, nehrálo by to s ohledem na shora citovaný výklad otázky dobré víry ze strany Nejvyššího správního soudu roli. Žalobce tak musí nést následky této nedbalosti např. v podobě vynaložených nákladů na propagaci zneplatněné značky.
32. Soud se rovněž ztotožňuje se závěrem žalovaného, že k dotčení práv ve smyslu § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách došlo shora popsáním způsobem a toto dotčení nemusí nutně znamenat škodu tak, jak ji vykládá občanský zákoník.
33. Poškození zúčastněné osoby lze dovodit již ze shora popsanych nesporných skutečností – tedy, že k poškozování zúčastněné osoby dochází již samotným prodejem necertifikovaných bot pod zneplatněným označením, které si spotřebitel může asociovat s označením spojeným s certifikací zúčastněné osoby. Důkazy č. 1, 15 a 16 týkající se společnost AHOLD Czech Republic a.s. tak lze považovat v této otázce jako další důkazy prokazující toto vědomé poškozování zúčastněné osoby, kdy právě díky existenci předmětných (zneplatněných) ochranných známek, může docházet k negativním jevům, jako byl tento. Tedy k tomu, že žalobce s odůvodněním, že chrání svou značku, zasahuje do činnosti zúčastněné osoby (žádost ze dne 17. 10. 2014, aby zúčastněná osoba neudělovala nějaké společnosti certifikáty či certifikační listiny), popř. ovlivňuje obchodní

činnost jejich licencionářů (mimosoudní žádost o kompenzaci ve výši 300.000,- Kč). Soud má tedy za to, že tyto důkazy rovněž prokázaly, že přihlášením předmětné ochranné známky došlo k poškození osoby zúčastněné. Soud proto nesouhlasí se žalobkyní, že závěry žalovaného ohledně poškození zúčastněné osoby nemají oporou ve spise.

34. Jak již bylo uvedeno shora, zúčastněnou osobu poškozuje již samotný prodej necertifikovaných bot pod předmětnou ochrannou značkou. Z výzvy žalobkyně vůči společnosti AHOLD Czech Republic, a.s., jednoznačně vyplývá, že se žalobkyně domáhá zanechání protiprávního stavu, odstranění závadného stavu a jako kompenzaci zaplacení částky 300.000,- Kč. Tuto výzvu zcela jistě nelze kvalifikovat jako souhlas s prodejem výrobků licencionáře zúčastněné osoby a zcela jistě není vybočením ze zákonných mezí volného úvahy při hodnocení důkazů, pokud žalovaný dospěl k závěru, že se jednalo o negativní vliv na prodej výrobků licencionáře. Soud má nicméně za to, že i kdyby tomu tak bylo, tak jedno vybočení ze zákonných mantinelů volné úvahy ohledně jednoho důkazu by nečinilo celé rozhodnutí nezákonným. Proto považuje i tuto námitku za nedůvodnou.
35. Soud rovněž nesouhlasí s námitkou žalobkyně, že žalovaný nepřihlédl ke všem relevantním okolnostem případu, které by mohly zlou víru vyvrátit, resp. k tomu, zda neexistuje důvod, který by jednání přihlašovatele ospravedlnil, a to s poukazem na nemalé finanční částky, čas a energii investované do propagace dotčených ochranných známek a na to, že by s poškozováním zúčastněné osoby nečekal až na rok 2015. Žalovaný k nim přihlédl na straně 23 a 24, kde uvádí, že: *„pokud bylo prokázáno, že navrhovatel byl dotčen ve svých právech přihláškou napadené ochranné známky, která nebyla podána v dobré víře, pak se její vlastník nemůže úspěšně hájit tím, že v souvislosti s touto ochrannou známkou vynaložil určité finanční prostředky“*. Žalovaný se zde vyrovnal jak se shora uvedenými námitkami, tak se skutečností, že zúčastněná osoba podala návrh až v roce 2015 a neshledal ani jednu důvodem, který by jednání žalobkyně ospravedlnil. Soud proto považuje i tyto námitky za nedůvodné.
36. Co se týče tvrzení, že slovní prvek „žirafka“ nebo „žirafa“ je často používán při činnostech zaměřených na děti, tato skutečnost nemůže nikterak změnit shora uvedené závěry ohledně dobré víry resp. ohledně toho, že se ve vztahu k obuvi jedná o neobvyklé a vysoce fantazijní označení. Bylo povinností žalobkyně, která o činnosti zúčastněné osoby v době přihlášení své ochranné známky věděla, aby si zvolila jiný zvířecí prvek a tím předešla možnosti záměny při prodeji zdravé dětské obuvi na straně spotřebitele.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
38. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků. Zúčastněným osobám žádné náklady nevznikly, proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., tak, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. září 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.